

Nova mestna občina Tržič je gospodarsko močna upravna enota

Po zakonu o razdelitvi LRS na mesta, okraje in občine se je izvršila združitev KLO Tržič, Sv. Ana, Sv. Katarina, Križe, Kovor in Leše v eno samo močno občino Tržič. S spojitvijo vseh teh malih KLO je bil storjen velik korak naprej v smislu komune — to je k razcvetu in napredku vseh tistih krajev, ki zaradi svoje gospodarske zaostalosti bodisi v industriji ali v kmetijstvu sami niso imeli možnosti, da se razvijejo.

S to združitvijo se je število prebivalstva povečalo z dosedanjih 4.800 na približno 7.000 prebivalcev, od katerih je 75% zaposlenih v naši industriji in drugih državnih gospodarskih podjetjih ter ustanovah, 15% odpade na kmetско prebivalstvo, ostalih 10% pa predstavlja obrtniški in ostali žvelj.

Neutemeljeni odpor okoliških krajev proti združitvi

Tu ne smemo pozabiti na odpor proti združitvi nekaterih KLO v tržiško mestno občino. Navdihovali so ga tisti, ki niso imeli ali pa niso hoteli imeti pravega vpogleda v nadaljnji razvoj našega gospodarstva, ter pri tem ustvarjali tako psihozo nezadovoljstva med delovnimi množicami, da so prebivalci bivših KLO in vasi z združitvijo z mestno občino res pričakovali mačehovsko upravljanje. To pričakovanje mačehovskega upravljanja pa se je razblinilo že z dosedanjim delom sedanjega ljudskega odbora, ki je znal v kratkem času svojega dela najti pravilno pot pri delu za napredek tako Tržiča samega kot vseh ostalih k mestni občini priključenih vasi.

Ugodne posledice združitve se že kažejo

Poglejmo samo nekaj v tem kratkem času doseženih uspehov!

Izvršen je komisijski ogled vseh planin in pašnikov, ki mu je prisostvoval tudi zastopnik OLO. Ogled je ugotovil, da so vsi pašniki po planinah silno zanemarjeni in nezadostno gojeni, brez vode in potrebnih hlevov. Zato je za ureditev planin že izposlovana pomoč v znesku 300.000 din, h kateremu bo tudi mestna občina prispevala znesek 100.000 din. Pomoč se bo porabila za ureditev in očiščenje pašnikov po planinah, s čimer se bo lahko znatno dvignilo število živine na našem teritoriju.

Čeprav je elektrifikacija v tem predelu že močno napredovala, so vendar še posamezne vasi, tako na primer Paloviče in Sv. Ana brez elektrike, dasiravno obstoje

možnosti za njeno napeljavo. Tudi to vprašanje se je rešilo z največjim razumevanjem, tako da bosta obe vasi že v tem letu dobili luč, kajti ena kot druga imata zbrana že večja finančna sredstva za postavitev daljnovodov, v vasi Paloviče pa so tudi že vsa instalacijska dela v notranjosti hiš dovršena. Ves primanjkljaj pri elektrifikaciji teh dveh vasi pa bo krila mestna občina iz izvenproračunskih dohodkov in iz sredstev likvidirane skupne uprave lokalnih gospodarskih podjetij.

Nadalje se rešuje vprašanje preskrbe Brezij, Visoč in Kovorja s pitno vodo in bo centralni higienski zavod LRS v Ljubljani izdelal načrte za skupno vodno omrežje, s čimer bo končan dolgoletni prepir med posameznimi vasi in vaščani zaradi vode.

Izvršena so tudi vsa geodetska dela za regulacijski načrt Tržiča, na podlagi katerega se bodo v bodoče izvrševala vsa gradbena in regulacijska dela v Tržiču.

Gospodarska politika LOMO

Ozrmo se malo na izvajanje gospodarske politike naše občine.

V letošnji finančno-proračunski dobi je občina izdala za prosvetno in kulturno dejavnost 716.000 din, za socialno skrbstvo 950.000 din, za osebne, materialne in funkcionalne potrebe 1.578.000 din, za komunalne potrebe pa 235.000 din, tako, da so skupni izdatki znašali skupno 3.479.000 din. Izdatki so se krili iz naslednjih dohodkov:

družbeni prispevek in dohodki iz gospodarstva 1.345.000 din, dohodnina 2 milijona 371.000 din, davek na dediščino in darila 114.000 din, dohodki od uradov in ustanov 32.000 din, razni drobni dohodki pa so znašali 61.000 din, skupno 3.932.000 din.

Če vemo, da bi morala po proračunu znašati v tem razdobju samo družbeni prispevek in dohodek od gospodarstva celih 8.000.000 din, ugotavljamo, da dohodki ne dotekajo tako, kakor bi morali, čemur je vzrok nepravčasno plačevanje odmerjenih davčnih prispevkov in zaostankov.

Ker se bodo obrati sedanje »Obutve« na našem teritoriju združili s čevljarno »Ljubelj«, se bo znatno povečal sklad za samostojno razpolaganje podjetij, na katerem bo participirala tudi mestna občina in s tem lahko znatno povečala svo-

DANAŠNJA ŠTEVILKA OBSEGA 8 STRANI!

IZ VSEBINE:

Tržič dobi novo kopališče
Razgibano društveno življenje pred VI. kongresom KPJ
Spomini interniranca
Športne vesti
Važna obvestila
Tržiški Pavliha

jo stanovanjsko - komunalno dejavnost v korist svojih delovnih občanov. Če vzamemo, da bodo vsa podjetja iz navedene sklada prispevala le 22—28% za stanovanjsko - komunalno dejavnost in bi to znašalo približno 26.000.000 din, vidimo, da se bo s tem zneskom dalo marsikaj napraviti za dvig življenjske ravni in pa za oplešanje našega mesta v tujkoprometnem pogledu.

Načrti za bližnjo bodočnost

V ta namen je ljudski odbor mestne občine izdelal tudi že štiriletni načrt gradenj in del, v katerem so zajeta vsa potrebna dela na področju gospodarsko-financične in komunalne dejavnosti, od katerih naj navedemo le nekaj glavnih in najbolj potrebnih, ki bodo prišla prva na vrsto.

Gospodarska dejavnost: 1. dograditev pilarne, 2. turistični hotel, 3. bencinsko servisna postaja, 4. nova mostna tchnica, 5. združni sklad pri Sv. Ani itd.

Komunalna dejavnost: 1. regulacija cest Tržič—Bistrica—Sv. Jurij, Za vrbjem, Kolodvorske ceste, Križe—Gozd, 2. obnova obrežnih sten ob Mošeniku in Bistrici, 3. naprava obrežja ob fizkulturnemu igrišču, 4. ureditev Blejske ceste za tujski promet, 5. vodovod v Tržiču, Križah, Kovorju, na Bistrici, v Brezju, pri Sv. Ani.

Prosvetno-kulturna dejavnost: 1. gradnja osnovne šole in gimnazije, 2. obnova šole v Dolini in Lešah, 3. gradnja šole pri Sv. Ani, 4. povečanje šole v Križah, 5. dovršitev del pri Cankarjevem domu, 6. monumentalni spomenik padlim borcem v NOV.

Zdravstveno - socialna dejavnost: 1. nov zdravstveni dom, 2. ureditev parkov in nasadov, 3. gradnja stanovanjskih zgradb z 200 stanovanji, 4. nov gasilski dom.

Za vsa dela, od katerih smo pa — kot že omenjeno — našli le najvažnejša, je predviden ogromen znesek in se bodo izvrševala ob sodelovanju vseh občanov z anketami glede prednosti in pa kraja, kjer naj bi se gradnja izvršila, s čimer bo pritegnjeno k sodelovanju vse prebivalstvo mestne občine.

Tu je treba omeniti, da se je že pričelo z gradnjo novega modernega kopališča,

k čemur so prispevala naša podjetja že večje zneske, tako da se bo končno le izpolnila dolgoletna želja naših delovnih ljudi po res potrebnem kopališču.

Z ozirom na predvideno samostojno upravljanje mestne občine odbor tudi že pripravlja osnutek statuta o organizaciji mestne občine v smislu zakona o upravljanju in delu ljudskih odborov mestnih občin. S tem statutom bo pridobila naša občina v samostojnosti na področju gospodarsko-finančno-politične dejavnosti,

Struktura nove mestne občine Tržič

Takoj po osvoboditvi — v maju 1945 — se je razdelil takoimenovani komisariat, ki je v času okupacije združeval 15.500 prebivalcev Tržiča in okoliških naselij, na mesto Tržič in okoliške krajevne ljudske odbore. Tako je postal Tržič za nekaj časa upravna enota, ki je obsegala le mesto samo. Že 3. aprila 1946 je bila Tržiču priključena skoro vsa Bistrica in naselje Čegelše, ki je dotlej pripadalo Sv. Ani.

Z zakonom o upravni razdelitvi države iz leta 1948 je bil v letu 1949 priključen Tržiču del vasi Pristava iz ozemlja KLO Križe in še tisti del Bistrice, ki je dotlej pripadal KLO Kovor.

Po zakonu o razdelitvi LRS na mesta, okraje in občine z dne 19. aprila 1952 je bila dne 23. aprila 1952 izvedena združitvev ozemlja KLO Sv. Ana, Sv. Katarina, Kovor, Križe in del ozemlja KLO Leše z mestom Tržič. Tako je nastala nova mestna občina Tržič, ki obsega naslednja naselja: mesto Tržič, Sv. Ana pod Ljubeljem, Slap, Čadovlje, Dolina, Puterhof, Lom, Potarje, Grahovše, Bistrica, Sv. Neža, Visoče, Vadiče, Popovo, Leše, Pavloviče, Loka, Kovor, Hušica, Hudo, Zvirče, Brdo, Retnje, Breg, Žiganja vas, Sebenje, Semično, Novake, Križe. Sp. Vetrno, Zg. Vetrno, Gozd in Pristava.

V tem obsegu ima nova tržiška občina 15.540 ha in združuje okoli 10.000 prebivalcev.

Ko nisem bil človek

V dneh praznovanja obletnic našega oboroženega upora proti nacizmu 22. julija in 5. avgusta smo se spomnili ne le borcev za svobodo, temveč tudi vsega imetja oropanih družin, preseljenih v mrzlo tujino, zlasti pa še ubogih sužnjev — internirancev. Borec - partizan je bil v svobodnem gozdu tudi v najtežjih okoliščinah vendarle še človek, interniranec v koncentracijskem taborišču pa je bil samo — številka. Ker se tudi več Tržičanov ni vrnilo iz internacije — njihova okostenela trupla so bila po smrti sežgana v krematoriju taborišča Dachau ali kje drugod — bodi njim v nepozaben spomin napisan ta članek v našem listu!

Iz tržiških zaporov smo se 28. marca 1942 v spremstvu gestapovca, vklenjeni v venige odpeljali Karel Štacin, pokojni Leopold Valjavec in jaz v Begunje, kjer so nas razmestili po različnih sobah. Kot novodošlega so me v 4. sobi pozdravili Jože Šter, Ciril Stritih, Ivan Mahne ter J. Ahačič iz Puterhofa.

tako da bo ostala le v nekaterih važnejših vprašanih vezana na okraj.

Ta reorganizacija ljudske oblasti dokazuje uveljavljanje načela demokratičnosti s pritegnitvijo čim širših ljudskih množic k sodelovanju pri reševanju problemov. Zavedati pa se moramo, da se bodo naši načrti uresničili le s skupnim res stvarnim razglabljanjem o tem, kaj je koristno za razvoj našega mesta in naših vasi ter s tem v zvezi tudi za dvig življenjske ravni naših občanov.

Po zemljiških kategorijah je od 14.496 ha (kolikor meri površina nove občine brez priključenega dela KLO Leše) 375 ha njiv in vrtov, 68 ha sadovnjakov in 516 ha travnikov, skupaj obdelovalne površine 941 ha; 899 ha senožeti; 1350 ha pašnikov; 9769 ha gozda; torej skupno rodovitne površine 12.960 ha, nerodovite pa 1536 ha. Večji del tržiške občine torej pokriva gozd, ki zavzema 67% celotne površine, medtem ko je v njivah in vrtovih komaj 2%, vse obdelane površine s sadovnjaki in travniki vred pa tudi le 6%. Več kot obdelane zemlje je celo nerodovite površine, ki zavzema 10% ozemlja.

Tržič dobi moderno kopališče

Končno smo vendar našli prostor, kamor bomo postavili svoje že dolgo zaželeno in prepotrebno kopališče. Zgradili ga bomo na prostrani, slikoviti, s severa in zahoda z griči obkroženi terasi pod lepo vasico Bistrico 503 m nad morsk gladino. Od vseh večjih naselij je izbrano mesto v glavnem enako oddaljeno, kar nesporno ustreza zahtevam večine prebivalstva nove mestne občine. Poleg tega je to mesto eno izmed najbolj zaščitenih pred vetrovi, kar je težko reči za ostala predlagana mesta. Sončnih žarkov ne bo manjkalo, razen v zgodnjih jutranjih in večernih urah, ko obronki na zahodni

Iz povedanega je razvidno, da je prebivalstvo tržiške občine v glavnem povezano z industrijo, saj se le 13% prebivalcev posveča kmetijstvu. Nasprotno pa preživlja samo tržiška industrija 5036 ljudi, od tega 2734 aktivno zaposlenih (2467 delavcev in 267 nameščencev), ki vzdržujejo 2302 svojca. Največ jih zaposluje Bombažna predilnica in tkalnica, saj je vsak peti prebivalec Tržiča zaposlen v tej tovarni. Za njo je najmožnejša čevljarska industrija, v kateri je zaposlen vsak enajsti Tržičan. Slede jima mestna podjetja, Tovarna kos in srpov, Tovarna surovih kož Runo, Lesno-industrijski obrat, Tovarna finega pohištva in Tovarna lesnih lepenk. Razen tega je je zaposlenega nekaj prebivalstva tudi v industriji zunaj tržiške občine.

Več kot polovica prebivalstva — 57% — tržiške občine preživljajo torej roke delavca, 15% je nameščencev, 13% kmetijskega prebivalstva, 3% upokojenecv in 12% ostalih.

Po tej svoji strukturi prebivalstva se Tržič uvršča med najbolj industrijske centre v državi, seveda sorazmerno s številom prebivalstva. Uspehi Tržičanov so torej uspehi tržiških delavcev in delavski razred daje pečat vsemu političnemu, gospodarskemu in kulturnemu delu v občini.

in hrbet Kukovnice na vzhodni strani kopališča krajšajo nebesni svod.

Priznati moramo, da je izbira mesta za zgraditev kopališča trajala dolgo, predolgo. Že v predaprilski Jugoslaviji se je mnogo razpravljalo o zgraditvi kopališča v Tržiču, vendar takratna oblast ni razumela potreb ljudskih množic. Takoj po osvoboditvi pa so stali v ospredju drugi pereči problemi, katere je bilo nemudoma reševati, tako n. pr. obnova porušeni domov in gospodarskih poslopij, komunikacij in zgraditev novih stanovanjskih zgradb, vsaj najnujnejših.

Prvi nepozabni vtis sem doživel 31. marca zjutraj, ko smo morali stati ob stenah sobe in ni nihče smel k oknom. Z dvorišča smo začuli v slovo: »Zbogom, fantje, mašujete nas!« Trideset mož in fantov je bilo odpeljanih v Drago in ustreljenih... Profesor Jože Šter je ob tej priliki izjavil: »Če pridem srečnoven, bomo skrbeli, da bo slovenskim žrtvam v Dragi gorela večna luč!« Podoben prizor se je v Begunjah večkrat ponovil, tako v nedeljo, 19. aprila zjutraj, ko so iz Begunj odpeljali neznano kam 52 žrtev. Iz naše sobe smo izgubili Jožeta Štera in Ivana Mahneta...

Za tiste, ki so pri zasliševanjih »premalno vedeli«, so imeli na razpolago več bunkerjev, palice za pretepanje itd. Vse to smo povečini vsi občutili. Nekateri so bili v bunkerjih pa več tednov, medtem večkrat pretepeni.

Po 19. aprilu je nastopila mučna negotovost. Vsakdo si je želel vsaj iz Begunj ven. Vsaka dva tedna so jih nekaj odvedli v Dachau, Auschwitz, Mauthausen ali kam drugam.

Kljub najstrožji prepovedi pisanja domačim, so vendarle po skrivnih potih dobili naši svojci sporočila, kako se nam godi. Večkrat so nas policisti preiskali, nam pretipali vse žepe, svinčnikov pa le niso našli. Pri preiskavi smo celo pasove pometali po tleh, da bi odvrnili vsak sum in res grdogledemu Javorju, ki je bil komandant Begunj, ni uspelo, da bi našel kak svinčnik. Seveda ne, ko je iznajdljivi Stritihov Ciril imel svoj komaj 1,8 cm dolgi svičnik za gajko svojega pasu! Ta svinčnik je radevolje posojal vsakomur in pomagal spravljati listke s sporočili iz Begunj v Tržič.

Matere in žene, ki so nas prišle obiskat, so morale iti prej po dovoljenje na Bled, kjer je marsikatera slišala psovko »Banditenfrau«...

Dne 19. junija 1942 so nas 16 moških in 4 ženske odbrali za koncentracijska taborišča širom Nemčije. Bil sem sam izmed Tržičanov. Ko mi je naslednje jutro, 20. junija Ciril Stritih podal roko v slovo, je rekel: »Ti greš morda v Dachau, a kaj bo z nami?« — Cirilova slutnja se je

Zato je zgraditev javnega kopališča postala aktualna šele v letih 1948-1949. Vznikle so razne variante ožje lokacije, od katerih je bilo pet najbolj privlačnih in sicer: Hrastje nad nogometnim igriščem, prostor ob igrišču nasproti Kovarjevega, Ščurkovi v Bistrici, Ročevnica in Spodnja Preska. Kasneje sta bili predlagani še lokaciji na bivšem nogometnem igrišču ob Društvenem domu ter na Rukencah v Bistrici. Po vseh razpravah, komisijah, ogledih in presojanjih je stopilo v ospredje mesto nasproti Kovarjevemu ob igrišču z ozirom na največji finančni efekt in najmanjše tehnične težave. Tudi prebivalstvo mesta Tržiča bi brez izjeme ugodno sprejelo to mesto. Vendar pa ne smemo pozabiti dejstva, da se težišče naselja pomika proti jugu, kar nam naposled dokazuje zadnja komasacija okoliških občin k mestni občini Tržič. Gledati moramo perspektivno na daljšo dobo, ko bodo okoliška naselja zrasla z mestom.

Zato je bila dana prednost tretji varianti, to je v ščurkovcih, pod vasjo Bistrico. S tem mestom se strinja tudi naš znani strokovnjak za športne zgradbe tov. ing. Bloudek.

Ljudski odbor mestne občine Tržič pod predsedstvom tov. Lovra Cerarja je v navzočnosti predstavnikov delavskih svetov, upravnih odborov podjetij, zastopnikov KSS ter zastopnikov športnega in ostalih društev dokončno osvojil zadnjo predlagano lokacijo. Finančna sredstva za pripravljajna in gradbena dela kopališča v letu 1952 v višini 1 milijona 256.000 din so po zaslugi predstavnikov LOMO in podjetij zagotovljena. Kot investitor nastopa Ljudski odbor mestne občine Tržič z izvoljenim ožjim gradbenim odborom, ki mu načeluje predsednik LOMO tov. Lovro Cerar.

Celotno kopališče bo obsegalo približno 2 ha zemljišča, na katerem bo zgrajen moderen plavalni bazen v velikosti 18×50 m z največjo globino 4,50 metrov. Opremljen bo z eno 10 m, eno 5 m, tremi

3 m skakalnimi stolpi oz. prožnimi deskami, napravo za filtriranje vode, krožnim koritom pred vstopom v bazen ter drugimi tehničnimi napravami, ki jih zahteva moderno kopališče. Poleg omejenega bazena je predviden tudi otroški bazen v velikosti \varnothing 25 m, ki bo situiran v sredini kopališča. Na severovzhodnem delu kopališča so predvidene slačilnice in glavni vhod z buffejem, stanovanjem za upravnika kopališča ter ostalimi sanitarnimi napravami. Tudi za razna igrišča bo zadosti prostora, tako da bo omogočeno kopalcu poleg kopanja še ostalo športno udejstvovanje. Dostop do kopališča bo po novozgrajeni cesti v dolžini ca 120 m z odcepom s ceste, ki vodi iz mesta proti Loki.

Cesta Tržič - Lom - Jezersko bi bila velikega pomena za naš turizem

Lom je prijazna gorska vas, oddaljena eno uro od Tržiča. Stara pot na Lom zavije pod Krvinom ostro na desno ter se prilično strmo vzpenja v polkrogu nad travniki, od tod pa vodi po ravni poti skozi gozd in nato z majhnim vzponom do cerkve. Tu so bili starodavni sejmi na lomsko nedeljo 13. oktobra in na dan sv. Katarine 25. novembra. Lomljani so izkoristili bistri potok Lomščico za venedicijanske žage, ki se vrste vzdolž potoka. Na teh žagajo svoj gozdni pridelek; hlode, deske in drva pa so vozili po omenjeni poti.

Slaba vožnja po starem kolovozu ni mogla roditi gospodarske razgibanosti. Toda Lomljani so si kmalu sami pomagali. Že pred prvo svetovno vojno l. 1914 so zgradili pot čez srenjski pašnik, to je povezali so Spodnji Lom z Zgornjim Lomom z dobro cesto, kjer je največji vzpon samo 13°. Delali so sami Lomljani ter so ta del ceste, ki je dolg 1 km, končali v pičlih 3 mesecih, stal pa je vsega 3000 kron. Vojna je ustavila dela, takoj po vojni pa so nadaljevali z gradnjo ceste od Krvin do Spodnjega Loma. Vsa teh-

Jeseničana pa za desno roko. Tako smo vklenjeni korakali na kolodvor. Krasna je vožnja po slovenski koroški zemlji mimo Vrbskega jezera, Beljaka in dalje po dravski dolini navzgor. Ko so izginjali vrhovi Karavank izpred mojih oči, sem zaklical skozi okno: »Zbogom, domovina, na svidenje!« Vkljeni smo se vozili do Salzburga. Ne pri jedi, celo pri opravljanju telesne potrebe niso verižice odklenili! V Salzburgu so nas stlačili v jetniške vozove in nam odvzeli verižice. Jetniški voz ima po sredi hodnik, na obeh straneh so pa celice, v katerih je prostora normalno za dve osebi, toda nas so po pet stlačili v vsako celico, da smo komaj stali in lovili svež zrak menjajoč se pri zamreženem okencu. Po štirih urah vožnje v hudi popoldanski vročini smo žejni in izmučeni prispeli v München. Še kratka vožnja z avtom po asfaltirani cesti — in zavili smo skozi glavni vhod koncentracijskega taborišča Dachau, kjer je bilo zapisano: »Hier wird Deine Wille gebrochen«. (Tukaj se zlomi tvoja volja.)

Nadaljevanje sledi.

Bazeni bodo napajani preko sončnih grelcev iz ca 600 m oddaljenega potoka Blajšnice. Odtok vode iz bazenov bo speljan v mimovodeči hudournik, ki ga je regulirati in urediti pred vsemi ostalimi deli na kopališču.

V tekočem letu so predvidena vsa pripravljajna dela, kot sondaža oz. geološka preiskava zemljišča, priprava vseh potrebnih načrtov, zgraditev oz. regulacija potoka, ureditev oziroma zgraditev dostopov, postavitve potrebnih skladišč za gradbeni material in orodje, ureditev deponij za vskladiščenje grobega gradbenega materiala itd.

Gradbeni odbor se svoje naloge dobro zaveda in jo bo s pomočjo vseh zavednih občanov izpolnil.

niška dela je vodil domač strokovnjak Franc Godnov, po domače Udričarjev. Leta 1922 so mogli Lomljani voziti že po novi cesti, ki ima samo nad Krvinom močnejši vzpon od 14°—17°.

Cesta pa je za današnji promet še vedno prestrma, tako da bo treba novih korektur, da se ublaži prehuda strmina na poedinih mestih.

Vendar ta cesta stalno pridobiva na pomenu, posebno odkar stoji pod Storžičem planinski dom.

Lomska okolica je gozdnata, toda gozovi so izčrpani. Ta zastoje, kolikor že ni nastopil, dokler se gozdovi zopet ne zarastejo, bo treba prebroditi na drug način, da ne bo treba Lomljanom hoditi drugam po zaslužek: dvigniti bo treba turizem!

Turizem pa dvigneš, ako privabiš turista po udobno zgrajeni cesti ter mu nudiš vse, kar si želi. Privabiti turiste iz tržiške okolice na eni strani in z Jezerskega na drugi strani! Zato bo treba zgraditi cesto od Zgornjega Loma dalje čez Javorniško sedlo do Podstoržiča na Jezerski strani, do koder je že zgrajena cesta od Kanonirja v dolžini 4 km. Del ceste, ki bi povezal oba odcepa, bi bil dolg 10 km, povprečni vzpon odnosno pade pa bi znašal okoli 10°. Cesta iz Tržiča do Jezerskega čez Lom bi bila za 20 km krajša, kakor sedanja čez Predvdor in Kokro na Jezersko.

Kolikega gospodarskega pomena bi bila ta cesta za Lom in Tržič, o tem naj razmišljajo Tržičani in Lomljani. O tem, kje naj bi bila cesta speljana, pa bomo govorili v eni prihodnjih številčk Tržiškega vestnika, ko bomo dobili dovolj podatkov iz terenskih meritev in trasiranja. Oglasiyo pa naj se tudi čitatelji s primernimi nasveti in predlogi.

Glejmo, da bomo že v prihodnjem letu na tržiški občinski praznik praznovali obenem s počastitvijo prvih padlih borcev tudi zgraditev ceste vsaj do spomenika padlih žrtev.

Ljudska knjižnica v Tržiču, Cerkvena ulica 4 (knjižničar Ludvik Štalc) posluje vsak torek in petek od 18. do 20. ure. šteje 620 knjig, izposojevalcev ima 163. V letu 1951 je izposodila 2638 knjig, v prvi polovici letošnjega leta pa 1657.

žalostno uresničila, ko so 30. junija odbrali 30 mož in fantov za odhod iz Begunj. Zatrjevali so jim, da gredo v Nemčijo delat. Kakor sem pozneje v Dachau zvedel, so v tisti sobi, kjer sta bila Anton Ahačič in Polde Valjavec pred odhodom zapeli, obrnjeni proti Dragi, žrtvam v slovo »Vigred se povrne«. Morda niso slutili, da so peli žalostinko samim sebi, kajti v jutru 1. julija so jih odpeljali na most v Žirovnico in jih postrelili kot talce. Med njimi je bilo vseh 6 Tržičanov, ki so po mojem odhodu ostali v Begunjah. Še danes po desetih letih ne vemo za njihove grobove.

Kakor sem že omenil, so nas 20. junija odpeljali v vlakom v Celovec. Na dvorišču policijskega zapora smo morali vsi podpisati listino z naslovom »Umsiedlungsliste«, torej listino o izgonu iz domovine. V policijskih zaporih smo ostali en teden. Čez nekaj dni so pet naših tovarišev poslali v taborišča Auschwitz, Flossenbürg itd.

Dne 27. junija zjutraj so nas postavili v vrsto in zvezali z verižicami po dva in dva za roke, mene n. pr. za levo, nekega

Vloga Narodne banke pri izvajanju družbenega plana po drž. gospodarskih podjetjih

S prehodom na novi finančni in gospodarski sistem kakor tudi z decentralizacijo, ko je bilo delovnim kolektivom poverjeno upravljanje ljudske imovine, je nastopilo vprašanje, kdo naj izvršuje kontrolo nad tem upravljanjem, da ne bi bila družba kot lastnik tako osnovnih kot obratnih sredstev oškodovana zaradi morebitnega nepravilnega upravljanja zaupanih sredstev.

Da bi se delovni kolektivi po naših podjetjih temeljiteje seznanili s pravnim upravljanjem podjetij, so si kolektivi Narodne banke zadali nalogo, da v šestmesečnem tekmovanju seznanijo vse delovne kolektive po tovarnah in ostalih podjetjih z vlogo Narodne banke pri izvajanju družbenega plana v letu 1952.

Dasi so vsa podjetja o svojih nalogah informirana in kljub temu, da je kolektiv NB v Trzinu imel v ta namen že 10 sestankov z delavskimi sveti, so še vedno podjetja, ki niso pokazala zanimanja za tak sestanek, na katerem bi se kolektivi in delavski sveti seznanili z gospodarskimi nalogami pri upravljanju podjetij.

Zato ne bo odveč, če tem potom vsaj v kratkih stavkih seznanimo naše delavstvo s tem vprašanjem.

V teku razmotrivanja o našem novem planskem in finančnem sistemu smo prešli k preučevanju najugodnejšega načina preverjanja finančnega poslovanja gospodarskih podjetij z organiziranjem posebnega sistema kontrole, ki bi odgovarjal sedanjim pogojem razvoja naše splošne ekonomike, še posebno pa novim odnosom med samostojnimi gospodarskimi podjetji in družbo.

Dasi je danes dejstvo, da delovni ljudje in kolektivi samostojno upravljajo z vsemi razpoložljivimi sredstvi za proizvodnjo in da gospodarska podjetja na temelju osnovnih proporcij družbenih planov samostojno sestavljajo plane podjetja, kljub temu v sedanji fazi našega socialističnega sistema ne moremo oporekati potrebi, da družba — odnosno država kot organ in predstavnik družbe — vrši kontrolo in vodi odgovarjajočo evidenco o izpolnjevanju določenih obvez, ki izhajajo iz družbenih planov za vsako podjetje.

Upravičenost te potrebe sledi iz dejstva, da se samo potom popolnega ustvarjanja osnovnih proporcij na celem področju zagotovi predvideni obseg proizvodnje in s tem ostvaritev določenega narodnega dohodka.

Novi način kontrole gospodarskih podjetij zagotavlja z ene strani polno svobodo in samostojnost gospodarskim podjetjem in njihovim kolektivom, z druge strani pa osnovne proporce družbenih planov. To pomeni, da obstoji osnova tako postavljene kontrole v tem, da se v novem gospodarskem sistemu potom zainteresiranosti vsakega posameznega delovnega kolektiva zajamči čimboljši uspeh podjetja in maksimalni razvoj proizvodnih sil, uporabljajoč čim rentabilnejše in racionalnejše delo, obenem zajamči pa tudi izvršitev določenih obveznosti podjetja napram družbi.

Ako imamo v očeh to, da v našem planskem in finančnem sistemu gospodarska podjetja svobodno prihajajo na trg s svojimi proizvodi, sledi iz tega, da se najuspešnejša kontrola lahko izvaja samo potom denarja in to na tistem mestu, na katerem se odgovarjajoči odnosi tudi evidentirajo.

Na podlagi prednjih ugotovitev in računajoč z dejstvom, da zajema Narodna banka — kot edina banka naše države preko svojih podružnic — finančno poslovanje vseh gospodarskih podjetij socialističnega sektorja, je prav njej poverjena naloga, da vrši kontrolo nad poslovanjem gospodarskih podjetij. Poleg tega so tudi odnosi med podjetji in banko regulirani z odgovarjajočimi predpisi, na podlagi katerih so vsa podjetja zavezana, da vse svoje poslovanje opravljajo preko banke.

Za izvršitev postavljenih nalog in dobitanja vseh potrebnih podatkov, je NB organizirala posebno knjigovodstvo gospodarstva v banki (knjigovodstvo družbene evidence), ki predstavlja samostojno in zaokroženo celoto in ki se vodi na principu dvostavnega knjigovodstva. Poleg vsega že navedenega je potrebno naglasiti, da bo pravilno vodenje družbene

evidence na podlagi postavljenega avtomatizma moralo brezpogojno koristiti temu, da se bodo vsa, pa tudi najmanjša naša podjetja zainteresirala za čim rentabilnejše, čim kvalitetnejše poslovanje in za čim pravilnejšo uporabo obratnih sredstev, ki so že in ki še bodo podjetju stavljena na razpolago za nemoteno izvršitev njegovih nalog s strani družbe.

V primeru zanemarjanja navedenih momentov bodo lahko delovni kolektivi zašli v večje težave zlasti z obračunom in višino svojega zaslužka, ker se ta avtomatično zmanjšuje za vsak nepravilen postopek podjetja pri prodaji izdelkov in morebitnem prekomernem kopičenju zalog — bodisi surovin, polizdelkov ali gotovih izdelkov.

Iz vsega spredaj navedenega sledi, da bo uspešno poslovanje mogoče le tam, kjer se bodo podjetja striktno držala pravih smernic, seveda pa tudi odgovornost banke za uspešno poslovanje podjetij ni nič manjša, saj bo morala z intenzivnim zasledovanjem poslovanja vsako nepravilnost pri podjetju s posvetovanjem na kraju samem omogočiti pravilno izvrševanje vseh postavljenih nalog v zvezi z družbenim planom, pri tem pa seveda tudi ne bo smela dopustiti, da bi bili delovni kolektivi zaradi nepravilnega ali če rečemo — malomarnega upravljanja oškodovani na svojem zaslužku.

KDAJ BO DOBIL TRŽIČ SVOJ MUZEJ

Članku, katerega smo napisali v prejšnji številki pod tem naslovom — je sledil nedavni obisk direktorja Tehniškega muzeja Slovenije: prof. Franja Baša, predsednika prof. ing. Cirila Rekarja in tajnika Ivana Mohoriča, ki so dali toliko pobude za muzejska ustvarjanja, da se prav v teh dneh vrši že ustanovni zbor tržiškega muzejskega društva. O njegovem sestavu in delovnem programu bomo poročali v prihodnji številki.

Že med tem pa se je pokazalo, da se Tržičani zelo zanimajo za vsa tržiška dogajanja. Sledeč našemu pozivu so nam že marsikatero zanimivost prišli povedati. Naslednje predmete so tudi že izročili za naše muzejske zbirke:

Originalno davčno knjigo tržiške graščinske gosposke iz leta 1752, vladne razglase in proklamacije za časa francoske okupacije, usnjarska in tkalska učna izpričevala s starimi cehovskimi označbami, zapiske iz nekdanjega življenja onstran Dolžanovega mosta, razne družinske listine in kronike (tako vsebujejo Klandrovi zapiski dvomljive, pa zanimive podatke o Napoleonovem sinu — Tržičanu), razne fotografije iz prejšnjega stoletja kot skupine kovačev, usnjarjev, čevljarjev, rudarjev, rudarske in predilniške godbe, dalje posnetke, ki predstavljajo stari Tržič, nekdanje fužine ter razne obrtne delavnice in začetne zgradbe sedanjih velikih industrij.

Fotografije smo oddali Tehniškemu muzeju v Ljubljani v prefotografiranje, nakar bodo vrnjene lastnikom.

Prepričani smo, da bo v Trzinu tudi muzejski pokret v celoti uspel. Saj kjer se dela z zanimanjem in veseljem — tam je uspeh!

VSEM NAŠIM BRALCEM!

Če hočete, da bo naš list pester in zanimiv in da bo dober informator o vsem, kar se dogaja v naši občini iz meseca v mesec, potem mu vsi pomagajte z dopisi, poročili, članki in — nasveti!

Naj ne bo delovnega kolektiva, uprave podjetja, sindikalne podružnice brez dopisnika, ki nam bo poročal o delu v tovarni, zlasti pa o vprašanjih, ki nastajajo v zvezi z delavskim upravljanjem podjetij! Naj ne bo društva in organizacije, ki ne bi poročala o svojem delu in svojih načrtih! Končno ima vsak posameznik — ne le Tržičan, ampak prav tako tudi okoličan! — kdaj kako misel, kako bi se dalo v naše občini to ali ono izboljšati in kaj je potrebno kritike. Vse to spada v naš list!

Ne bojte se pisanja! Napišite svoje misli preprosto, kot bi jih povedali svojemu tovarišu. Če bo potrebno, bomo oblikovno predelali vaš dopis v uredništvo.

Dopisi naj bodo stvarni in čim krajši, brez nepotrebnih uvodov in brez kopičenja besed. Upoštevajte, da je snovi mnogo, obseg lista pa omejen!

Zaželeno je, da pišete s strojem, na vsak način pa puščajte med vrsticami dovolj razmaka za event. popravke!

Dopise za naslednji mesec oddajte do 20. v mesecu v pisarni Turističnega društva. Le kratka važna poročila in obvestila lahko uvrstimo še po tem roku.

TRŽIČANI! Gojimo cvetlice in okrasimo naša okna! Cvetlice napravijo naše domove in bivališča — lepa in prikupna!

Razgibano društveno življenje pred VI. kongresom Komunistične partije Jugoslavije

Še dober mesec in pol nas loči od zgodovinskega dogodka, ko bo zasedal VI. kongres KPJ, katerega bodo naši delovni ljudje pričakali z velikim delovnim in tekmovalnim poletom. Poziv občinskega komiteja Komunistične partije Tržič na vsestransko tekmovanje je naletel na ugoden odmev pri vseh naših organizacijah in društvih in razgibal vse prebivalstvo. Zato je prav, da si posamezne uspehe podrobneje ogledamo.

Med najvažnejšimi akcijami je vsekakor tekmovalna napoved občinskega odbora OF Tržič organizaciji OF občine Škofja Loka. V tekmovanje je vključeno celotno delo vseh organizacij in društev, ki bodo s svojimi programi brez dvoma veliko storila tako za lastno utrditev kot razširitev, obenem pa poglobila medsebojno tekmovanje in sodelovanje.

Med prvimi in najbolj delavnimi je strelska družina »Antona Štefeta - Kostje«, ki je med drugim sprejela tudi sklep, da bo do kongresa zgradila moderno strelišče. Vsak dan se zbirajo njeni člani na gradilišču in imajo do danes že urejen prvi strelski jarek ter vse pripravljeno za dograditev strelnice. S to gradnjo je zanimanje za strelstvo še bolj naraslo in se njene sekcije v vedno večji meri razširjajo. Strelci iz Križev, Sv. Ane in Kovorja se pridno pripravljajo na sodelovanje, ker bo otvoritev strelišča združena z velikimi manifestacijami ter kulturnimi prireditvami. Propagandno nočno streljanje in ekipno tekmovanje za prvenstvo Tržiča, katerega se bodo udeležili vsi sindikalni aktivni, društva in organizacije, bo prav gotovo novost za Tržič in bo zbudilo še večje zanimanje za strelstvo.

Vzgledu strelcev slede tudi druge organizacije in društva. Mladina se pripravlja na veliki mladinski delavski teden, ki bo v mesecu septembru. Kulturni nastopi, veliko propagandno taborjenje tabornikov na planoti pod Kukovnico, folklorne igre pionirjev in mladincev ter fizkulturni nastopi in izleti bodo veličastna manifestacija mladine v Tržiču in okolici.

V tekmovanju ne zaostaja Planinsko društvo, ki pripravlja ob sodelovanju mladincev predvojaške vzgoje velik planinski manever na planini Javornik, kjer bo tudi taborjenje. Prav tako pripravlja društvo množični izlet v ljudsko republiko Hrvaško, na Učko goro in Platak. Tudi taborniški rod »Severna meja« se vneto pripravlja na kongres. S pomočjo delovnih kolektivov v Tržiču je izdelal štiri nove šotore in uredil svoj kotiček, kjer se taborniki redno sestajajo in pripravljajo na prve izpite. Za zaključek tekmovanja pa bodo razvili zastavo rodu, klubov in vodov.

Prav tako so zelo delavne gasilske enote na področju tržiške občine. Enote se predvsem vadijo in učijo nove člane, ki jih je največ med mladinkami.

Tekmovalni program so sprejele tudi žene, ki bodo v tem času posredovale razne poučne debatne večere o vzgoji predšolske mladine.

Člani foto-kino kluba so sprejeli sklep, da bodo v tem tekmovanju izdelali več posnetkov Tržiča in okolice, ki naj služijo za bodoči prospekt Tržiča, najboljša dela pa bodo poslali na mednarodno fotografsko razstavo v Ljubljano.

Telovadno društvo »Partizan« se je v glavnem omejilo na izvedbo večjih masovnih nagradnih ekipnih tekmovalj. V teku je ekipno prvenstvo v odbojki, pri katerem sodeluje poleg prireditelja še 7 sindikalnih ekip. Končano je lahkoatletsko prvenstvo Tržiča, na katerem je sodelovalo preko 50 udeležencev. Skratka, društvo želi s svojim pestrim programom pritegniti v svoje vrste čim več novih članov.

Med najmlajšimi društvi, ki so se vključili v tekmovanje, je društvo »Svoboda«. Že v prvem začetku svojega delovanja je pokazalo pozitivne uspehe in upravičeno pričakujemo, da bo tudi na dan kongresa s svojimi kulturnimi manifestacijami dokazalo, da je vredno zaupanja, ki ga uživa.

To bi bili glavni dosedanji rezultati tekmovalja, ki so jih dosegle najvidnejše organizacije in društva. Seveda pa so

Ob ustanovitvi društva „Svoboda“

Po nekaj sestankih iniciativnega odbora za ustanovitev delavskega kulturno-prosvetnega društva »Svoboda«, ki je bil formiran na iniciativo občinskega komiteja KP, in po nekaj informativnih sestankih je bil ustanovni občni zbor zasnovanega društva. Več kot ustanovni občni zbor, ki je bil sicer dobro pripravljen, je odkrivala razprava na informativnih sestankih. Udeležba na teh sestankih sicer ni bila zadovoljiva, toda razprava je bila zaradi prisotnosti več dolgoletnih članov bivše »Svobode« zelo živahna. Postavljala so se vprašanja, ki so sicer ostala nerešena, a je od njihove rešitve odvisen uspeh odnosno delovanje društva. Kot eno temeljnih vprašanj je vprašanje, zakaj SKUD ni uspelo v svoje vrste vključiti več delavcev, predvsem iz vrst mladine. Mnenja so bila sicer deljena, toda važno je dejstvo, da SKUD to ni uspelo. To in še marsikatero drugo vprašanje bo moralo reševati društvo »Svoboda«.

Izkušeni SKUD »Ivan Cankar« društvo »Svoboda« nikakor ne sme zavreči. Toda SKUD, ki je opravilo svojo veliko nalogo v kulturno-prosvetnem življenju predvsem prva leta svojega obstoja, se je, upoštevajoč dejstvo, da smo v tem času doživeli velike spremembe in napredek v razvoju naše države iz zaostale v napredno in da smo krenili v socializem, preživel. Prav ta napredek na poti v socializem, poglobljanje demokratičnosti v državni upravi, upravljanje podjetij po delavskih kolektivih, vse te in še mnoge druge spremembe terjajo novih poti tudi v kulturno-prosvetnem življenju. Teh sprememb naj bi se lotilo društvo »Svoboda«, društvo z bogato in borbeno tra-

delavni tudi Turistično društvo, Avtomoto društvo, ki je izvedlo avto-moto dirke na Ljubelj, PAZ, Rdeči križ ter vse vaše organizacije in društva.

Z organizacijskimi uspehi in nalogami pa je vezana tudi njihova politična dejavnost. Organizacije in društva so si postavila za osnovno nalogo politično utrditev in delavnost svojih članov. Od prvega do zadnjega bodo izvedla vrsto političnih predavanj, ki naj imajo namen spoznavati svoje članstvo s političnimi ter gospodarskimi problemi pri naši nadaljnji graditvi socializma. Posebno pozornost je posvetila političnemu delu organizacija OF, ki bo na raznih zborih volivcev in članstva razčiščevala vse nejasne probleme ter tako približevala najširšim ljudskim množicam pravilno tolmačenje naše politične linije.

Iz vseh dosedanjih uspehov in nalog, ki čakajo društva in organizacije, se da sklepati, da so ljudje pripravljeni na vsestransko sodelovanje v tem velikem tekmovalju, kar nam je poročstvo, da je delavski razred na pravi revolucionarni poti in tudi zmožen dosledno izvrševati vse, kar preden postavlja naša Partija in tovariš Tito.

dicijo, v katerem so se vzgajali napredni kadri v duhu idej marksizma-leninizma. Mnogi od njih so v borbi za pravice delovnega ljudstva na temelju teh načel žrtvovali sebe, mnogi pa še danes, ko imajo za seboj častno preteklost, kažejo pot naprej v socializem. Zato je prav, da se društvo »Svoboda« s svojo tradicijo obnavi in da nadaljuje svoje politično delo ter ga posreduje ljudstvu po svojih sekcijah vključujoč vanje politična predavanja in študij. Tov. minister Regent je dejal v svojem govoru zastopnikom društev »Svoboda«, da je odveč imeti močno industrijo kot temelj socialistične ureditve brez prevzgoje ljudskih množic v tem duhu — brez socialističnega človeka.

To mora opraviti »Svoboda«. Svoje delo bo morala usmerjati tako, da bo z voljo sodelovala v njem kar največ članov, da bo mogla zajeti mladino, ki zapušča šolo, v svoje vrste. Društvo »Svoboda« bo nudilo ne malo dela vsem, ki si želijo izživljanja v kulturno-prosvetnem delu.

Tudi Tržiški vestnik bo mogel ob reševanju turističnih, gospodarskih in drugih problemov dobro služiti kulturno-prosvetnemu in političnemu delu. Upajmo, da bo kritika, katere je v primeri z delom v kulturno-prosvetnem udejstvanju vse preveč, končno prišla tudi na papir z ustreznimi predlogi. Upravičeno pričakujemo od industrijskega mesta kot je Tržič dosti več.

Tudi delovna inteligenca, katere častna naloga je, da daje delavcu tisto, česar le-ta zaradi zgodnje vključitve v delovni proces ni mogel dohietati, je zmožna dati več kot doslej ob upoštevanju razlogov

za preprostost in morebitno trenutno neuglajenost delavca. Z druge strani pa je dolžnost delovnih ljudi, da upoštevajo razloge za nasprotni lastnosti inteligenta. Ti momenti ne bi smeli nikdar biti razlog za odtujevanje, temveč nas mora voditi in združevati isti cilj: Vzgojiti socialističnega človeka in ga dvigniti iz zaostalosti, v katero še mnoge vklepa misticizem, ker je le človek z marksistično idejo, z dialektičnim mišljenjem zmožen ustvarjati sebi, kar si želi.

NAŠI STRELCI POSTAVLJAJO NOVO STRELIŠČE

Tržiška strelska družina, ki je bila ustanovljena že leta 1949, je pričela z resnim delom šele letošnje leto. Na občnem zboru je bilo prisotnih le polovico tedanjih članov, ki jih je družina štela komaj 17. Niso se pa ti člani ustrašili ogromnega dela, ki je stalo na poti napredka družine. Z intenzivnim in tesnim sodelovanjem vseh članov novega odbora — nekaj jih je kasneje ob pričetku gradnje strelišča popustilo — se je uresničila davna zamisel tržiških strelcev, začeti graditi novo strelišče za usposabljanje v streljanju.

Zgraditi strelišče — težka naloga! Vendar brez njega ni razvoja strelske družine, ni napredka v streljanju, strelci brez njega ne morejo dosegati nobenih rezultatov. Prvotni proračun je znašal ca 600.000 din, na obljubo Turističnega društva, da bo gradnjo strelišča tudi finančno podprlo, pa se je prvotni načrt povečal, tako da znaša sedanji proračun preko milijon dinarjev. Kje dobiti denar za zgraditev tako važnega objekta, je bil problem vodstva, saj družina sama nima nobenih drugih dohodkov kot skromni odstotek članarine. Večji del tržiških podjetij je razumelo poziv strelske družine, da njeno gradnjo strelišča finančno podpro. Pred vsem se odlikuje BPT, saj je poleg 50.000 din prispevala še zemljišče, izdelalo se bo v BPT vse železno ogrodje za tarče, vsa okna in vrata, dala pa je na razpolago tudi prevozna sredstva, avto in konja. Tudi tovarna »Triglav« je prispevala 25.000 din poleg veliko prevozov raznega gradbenega materiala s svojim avtom. Nadalje so prispevali »Triglav« - mreža 25.000 din, »Runo« 10.000 din, KZ Sv. Katarina 10 tisoč din. Tudi LOMO je gradnjo strelišča dobro podprl s prvimi 40.000 din. Tako so podjetja pokazala, da se zavedajo, da bo novo strelišče služilo tudi njihovim obveznikom predvojaške vzgoje, ki se bodo na njem vežbali v streljanju. Prav bi bilo, da bi tudi ostala podjetja priskočila strelski družini na pomoč, posebno zdaj, ko je največ izdatkov za razni material, ki se pri gradnji potrebuje.

Pričetek gradnje strelišča, tekmovanje v čast Dneva vstaje 22. julija je pritegnilo v družino veliko novih članov, tako da se je stanje članstva dvignilo od 17 na 150 članov. Redni treningi za članke, mladince in pionirje pa pritegujejo še vedno nove članke.

Napoved tekmovanja v čast VI. kongresu KPJ, ki ga je družina napovedala vsem strelskim družinam v Sloveniji, ni

presenetila samo Tržiča, temveč vso našo republiko. Tekmovanje je napovedano s takimi točkami, da bodo dvignile strelstvo ne samo pri nas, temveč v vsej Sloveniji. S tem bomo prispevali velik delež izvenarmadni vzgoji in krepitvi obrambne moči naše domovine.

Nedvomno težko in nestrpno pričakuje vsak strelec težko zaželeni dan — dan otvoritve strelišča in razvitja družinskega prapora, ki bo prvi v Sloveniji. Vse priprave in delo, katerega je še ogromno, kažejo, da bo ta dan že proti koncu septembra. Seveda bodo morali strelci še dobro zagrabit za delo, da bodo manjkajoče do takrat še napravili. Za program pri otvoritvi strelišča, ki bo brez dvoma zanimiv in tudi zabaven, se pripravlja nočno streljanje s svetlečimi naboji v razsvetljene tarče, streljanje premikajočih se tarč, streljanje v sovražnika, streljanje balonov v raznih višinah v zraku in na koncu še nagradno streljanje. Za nadaljnje razpoloženje pa bo nato skrbelo skrbno pripravljena zabava v Tržiču.

Tržičani, mladina in pionirji, vključite se v strelsko družino »Antona Štefeta - Kostje«, kjer se vam nudi vesel in dober šport ter tudi zdrava zabava.

PLANINSKO DRUŠTVO JE MED NAJPODJETNEJSIMI

Zelenica je dolgo samevala. Le vsakoletne mednarodne smučarske tekme zadnjih let so privabljale ljubitelje smučkega vrhunjskega smučanja. Bodočnost pa kaže, da se bo stanje izboljšalo. Planinsko društvo Tržič je prevzelo od NM napol dograjeni dom na Zelenici ter ga bo skušalo v mejah možnosti dogotoviti in izročiti svojemu namenu. Vsekakor bo to za tržiške smučarje in planince velikega pomena in je želeli čimprejše uresničiti načrta.

USPEHI NAŠIH ALPINISTOV

Letošnje leto je postalo v alpinističnem udejstvovanju naših alpinistov precej razgibano. Poleg ponovitev starih smeri v Storžiču in drugih naših gorah, se je 7 članov AOja udeležilo Alpinističnega tabora v Trenti. Dasi so bili tam le nekaj dni, so izvršili poleg 9 raznih vzponov še nove prvenstvene vzpone v kraljestvu Trente. Dne 6. avgusta sta tov. Milan Križnar in Andrej Mehle naredila prvenstveni vzpon na Pelc; dne 13. 8. pa sta to smer prvič ponovila tov. Franc Primožič in Franc Kopač; dne 14. 8. tov. Franc Primožič in Franc Kopač prvenstveni vzpon v Zapadnem rebru Srebrnjaka in dne 16. 8. ista plezalca centralno smer v severni steni Berbice; isti dan pa tov. Nejča Perko in Andrej Mehle prvenstveni vzpon Raz Travnika. Največje uspehe tabora v Trenti so dosegli dosegli tržiški alpinisti ter je upati v letošnjem letu še na nove uspehe.

NOVI USPEHI TURISTIČNEGA DRUŠTVA

V preteklem mesecu je bil tujski promet zelo živahen. Vsak dan je prihajalo čez Ljubelj mnogo avtobusov in krasnih avtomobilov, ki so potovali v razna naša letovišča, posebno pa na jadransko obalo. Pa tudi domači izletniki so kaj radi posečali Tržič, saj nudijo vožnje proti Ljubelju, Puterhofu in »Pod goro« v Begunje in na Bled edinstven užitek.

Foto-kinoamaterski klub Tržič razpisuje v okviru tekmovanja v čast VI. kongresu KPJ

NAGRADNI NATEČAJ za najboljše fotografije.

Pogoji: 1. Natečaja se lahko udeleži vsak tržiški fotoamater. 2. Izbira motivov je svobodna. 3. Fotografije ne smejo biti manjše kot 13×18 cm. 4. Na hrbtni strani fotografije mora biti ime in priimek avtorja ter naslov slike. 5. Število slik ni omejeno. 6. Zadnji rok za oddajo slik je 1. november 1952.

Ocenjevalna komisija bo prisodila najboljšim delom štiri nagrade in sicer.

1. din 1000.—; 2. din 700.—; 3. din 400.—; 4. din 200.—.

Nagrade se izplačajo v denarju ali po želji v fotografskem materialu v isti vrednosti.

Obenem vabimo vse fotoamaterje k izdelavi fotografij, ki naj bi prikazale Tržič, zanimivosti mesta, življenje njegovih prebivalcev in delovnih kolektivov in lepote njegove okolice. Te fotografije pridejo v poštev za nagradni natečaj, ustrezajoče pa bosta odkupila tudi Turistično društvo in Planinsko društvo.

Obveščamo vse fotoamaterje, da sprejemamo prijave za fotoamaterski tečaj B (višji) vsako sredo od 19. do 20 ure v klubu. Tečaj se bo pričel koncem septembra.

Ob sredah ob 19. uri bodo v klubu zopet redni debatni večeri in kritika slik. Na te večere imajo vstop tudi ljubitelji lepe fotografije, ki niso člani kluba. Posebno vabimo mladino!

Vedno več je pa tudi stalnih gostov, saj je Tržič izhodišče mnogih lepih tur in kot ustvarjen svet za mnoge mične izlete in izprehode. Tako bo Tržič postal, zlasti še po zgraditvi modernega Turist-hotela ter novega kopališča in po otvoritvi predvidenega lokalnega muzeja, eden najbolj privlačnih turističnih mest.

Naše Turistično društvo posveča navedenim problemom največjo pozornost.

Doseglo je pa tudi, da imajo odslej letoviščarji 40% turistični popust v naših hotelih. Razveseljiva je nadalje vest, da imajo člani Turističnega društva pri skupinskih vožnjah (5 oseb) 67% popust na železnici.

Z avtobusom smo napravili v preteklem mesecu 10 izletov (1 v Logarsko dolino, 1 v Bohinj, 2 na Bled in 6 na gospodarsko razstavo v Kranj). Na Glavnem trgu smo postavili dve viseči orientacijski tabli, v predilniškem parku in pred kino dvorano več klopi ter velik stenski zemljevid tržiškega planinskega okoliša na križišču Cankarjeve in Ljubljanske ceste.

Prizadevanje naše ljudske oblasti, da povzdigne Tržič v pomembno turistično mesto, je našlo globok odmev med prebivalstvom, kar kaže tudi topel sprejem Tržiškega vestnika in živahno sodelovanje z našim Turističnim društvom.

ŽENE SO OB SLOVESU OBISKALE KOLONIJO TRŽIŠKIH OTROK

V našem otroškem vrtcu oziroma dijaškem domu so se naselili otroci iz Trsta. Ker se njihovo bivanje nagiblje n kraju, se je zastopstvo žena Tržiča odpravilo na obisk, da spozna življenje pionirjev. Ko smo prišle na dvorišče doma, je tam kar mrgolelo pionirjev pri zabavi.

Tov. upravnik nas je najprej povabil v pisarno, kjer smo se z njim in pedagoško voditeljico kolonije pogovorili o življenju pionirjev in o njihovih vtisih, ki so jih dobili za časa bivanja v Tržiču. Prepričale smo se, da je življenje otrok po kolonijah prav prijetno. Zatrjevali so nam, da še nikjer niso doživeli take domačnosti s strani prebivalstva kot v Tržiču. Zadovoljni so s pomočjo oblastev, kakor tudi samih domačinov. Med našim razgovorom slišimo žvižg piščalke in pionirji se od vseh strani zgrinjajo v zbor. Kmalu nato nas pozovejo v prostor, kjer so nam pionirji pripravili prav prisrčen sprejem. Najbolj nas je presunila himna »Primorskih pionirjev«, iz katere se odraža borbenost primorskega ljudstva. Nič manj nas ni presunila recitacija, ki nam je prikazala fašistični teror nad izmučenim

primorskim ljudstvom. Nato smo jim izročile nekaj daril tržiških žena in mater. Prav tako so nas zanimale izjave pionirjev samih o izletih, katerih so napravili mnogo po okolici Tržiča. Izražali so svoje simpatije do naših krajev, na splošno so pa najbolj navdušeni nad bivanjem v Tržiču samem. Nato so zapeli še nekaj pesmi in odšli zopet k svojim igram v naravo. Tako smo se po kratkem pomenku z vodstvom kolonije poslovile z lepimi vtisi in zavestjo, da naša socialistična domovina mnogo nudi našim najmlajšim. Ko smo tako zapuščale dom, smo se še enkrat ozrle na pionirje pri njihovih igrah na prostornem športnem igrišču, ki je v neposredni bližini doma. Iz zadovoljnih obrazov pionirjev smo se prepričale, da so se dobro navžili gorenjskega zraka.

Športne vesti

MOTORNE DIRKE ZA GORSKO PRVENSTVO LRS NA LJUBELJU

V nedeljo, 31. avg. so se vršile na Ljubelju tradicionalne motorne dirke za gorsko prvenstvo LRS ob sodelovanju hrvatskih in tržiških dirkačev. Ogromno delo vseh prijav je slonelo na trojki tov. Vučko - Globočnik Fr. - Kravcar, ki so že nekaj tednov preje žrtvovali ves svoj prosti čas organizaciji motornih dirk. Potrebno je bilo pripraviti progo, prostore za parkiranje, priskrbiti hrano in prenočišča za tekmovalce, skrbeti za propagando in še sto drugih zadev.

Kljub neugodnemu vremenu je pred tekmo vse hitelo proti Ljubelju. Toliko motornih vozil še zlepa ni bilo videti. Konkurenca letos je bila izredno huda, saj se je zbralo na startu preko 50 dirkačev — asov — iz vse Slovenije. Organizacija in potek tekmovanja sta bila brezhibna. Občinstvo je bilo na platuju sproti obveščano o poteku tekmovanja. Od starta do cilja je bila telefonska zveza, ki je omogočala pregled proge in kontrolo ur.

Po dirkah je bila ob petih pri Ankeletu razglasitev rezultatov in veselica. Prvi trije iz vsake kategorije so prejeli lepe pla-

kete in denarno nagrado, za najboljši čas dneva pa še prehodni pokal.

Avtomoto društvo se ob tej priliki zahvaljuje vsem organizacijam, ki so pri dirkah sodelovale. Da je prireditev tako uspela, je v nemajhni meri tudi njihova zasluga.

Po tekmovanju pa sta žal slabo vreme in pijana objestnost posameznikov povzročila, da je rediteljska služba odpovedala. Iz dosedaj še nepojasnjenih vzrokov se je pri povratku od tunela prevrnil kamion, poln ljudi. Pri tem je tragično končal tov. Bahun, več pa je bilo težko ranjenih. Le izredni požrtvovalnosti miličnikov se je zahvaliti, da ni prišlo še do več nesreč zaradi brezobzirnosti in nediscipliniranosti nekaterih posameznikov.

Tehnični rezultati so naslednji:

Kat. do 250 ccm: 1. Rupar P. (Tržič) 6.12 (Rep. prvak), 2. Marčan (Reka) 6.55, 3. Rajhman (Radovljica) 7.12.05.

Kat. 350 ccm: 1. Bočkaj (Zagreb) 6.41, 2. Golobič (Kranj) 6.42 (Rep. prvak), 3. Berger (Postojna) 6.50.

Kat. 500 ccm: 1. Černe (Ljubljana) 5.46 (Rep. prvak), 2. Suša (Kranj) 6.10, 3. Kuna- naver (Ljubljana) 6.21.

Specialke: 1. Černe (Ljubljana) 5.39 (Rep. prvak), 2. Pažur (Zagreb) 6.26, 3. Podberšček (Ljubljana) 6.29.

Motorji s prikolicami: 1. Schneider (Zagreb) 6.00, 2. Kurnik (Tržič) 6.13 (Rep. prvak), 3. Paulus (Škofja Loka) 6.43.01.

Avtomobili do 1100 ccm: 1. Fran Albino (Reka) 6.36, 2. Saletnik (Matulje) 6.59, 3. Škrlič (Ljubljana) 7.11 (Rep. prvak).

Avtomobili nad 1100 ccm: 1. Bajda (Maribor) 6.19 (Rep. prvak), 2. Kožar (Ljubljana) 7.18, 3. Ličen (Kamnik) 8.05.

Najboljši čas dneva: 1. Černe (Ljubljana) 5.39, 2. Lampe Sl. (Ljubljana) 5.56.3.

PLAVALNI ŠPORT V TRŽIČU

TVD je v avgustu organiziralo plavalno sindikalno prvenstvo Tržiča. Udeležba je bila zelo dobra, saj se je udeležilo tekem 8 sindikalnih podružnic s preko 60 tekmovalci. Najuspešnejša je bila seveda plavalna sekcija SSD Ljubelja, ki je dosegla 262 točk. Od sindikalnih podružnic je zmagala podružnica Narodne banke s 128 točkami. Slede ji sindikalna podružnica Bombažne predilnice, Obutve, Triglava, Tovarne pohištva itd.

Gledalcev je bilo preko 500, ki so docela napolnili prostor okoli bazena in navdušeno navijali za svoje tekmovalce. Tehnični rezultati so naslednji:

Moški: 66 m hrbtno: 1. Globočnik Fr. 0,54,2; 2. Kaltnekar 1,03,6; 3. Berlot 1,12,4.

66 m prosto: 1. Krašovec J. 0,44; 2. Globočnik Fr. 0,46,8; 3. Zupan J. 0,50,6.

100 m prsno: 1. Globočnik Ant. 1,33,0; 2. Kuljič 1,33,1; 3. Globočnik Fr. 1,35.

4 x 33 m prosto: 1. SSD Ljubelj (Pehare, Štucin, Premrou, Krašovec) 1,31,8.

3 x 33 m mešano: 1. SSD Ljubelj (Krašovec D., Krašovec J., Pehare) 1,08,9.

ženske: 66 m hrbtno: 1. Kogoj M. 1,10,6; 2. Kapelj S. 1,26,8.

66 m prosto: 1. Košir M. 1,09,7; 2. Rupar M. 1,10,2; 3. Kališnik 1,13,2.

66 m prsno: 1. Rupar M. 1,06,9; 2. Rupar V. 1,07,9; 3. Kališnik 1,11,1.

3 x 33 m mešano: 1. SSD Ljubelj (Kapelj S., Kogoj, Rupar V.) 1,33,7.

Tržiški Pavliha

Tržiški Pavlihec sem. Mojega očeta, ljubljanskega Pavliha, gotovo vsi poznate. Njegovo delo je, da leta na svojem matadorčku od kraja do kraja, vtika nos tja, kjer si ga najmanj želijo in išče novic za svojo malho. Kot veste, je bil že tudi v Tržiču. In takrat se je ta, za mene tako pomembna zgodba pričela. Poslušajte jo!

Ko je tisto soboto obletel že vse gostilniške lokale, prešel vse žarnice po cestah, ki še gorijo, je zopet sedel na svojo ropotuljico, da bi se odpeljal. A glej smole! Matadorčku je zmanjkalo bencina. Zaman je iskal bencinsko črpalko po vsem Tržiču. Trgovine so bile že tudi vse zaprte. Ker je bil za Tržičane tujec, se je kmalu, da bi stari, lepi običaj ne propadel, nabrala okrog njega gruča radovednežev, ki so mu pomagali z najrazličnejšimi nasveti. Nekdo mu je svetoval, naj najame taksi in se pelje na Bled ali pa v Kranj po bencin, drugi zopet, naj gre v lekarno in si kupi 1 l čistega bencina. Temu naj primeša 2 dl

šnopsa, ki ga bo dobil v kavarni, pa bo njegov motorček po klancih navzdol sigurno dobro tekkel. Moj oče se je ravnal po drugem nasvetu. V lekarno sicer ni šel, pač pa v kavarno in naročil 2 dl šnopsa, pa ne za motorček, ampak zase.

Počasi mu je to pogonsko sredstvo lezlo v glavo. Pričel je peti in vpiti, kot je videl, da je to v tržiški kavarni, zlasti ob sobotah, navada. Kar mu obstane pogled na steni, kjer je visel plakat: Danes ples v zimskem vrtu. »No, pa pojdimo še tja!« si je mislil in šel. Vino, rdeča luč, sentimentalna glasba, ki jo igra veseli kvintet, so napravili iz zagrizenega samca romantičnega sanjača. Da, zaljubljen je. Ko so zaigrali tisto prelepo pesem: »Kol'k ti dam...«, ji je že obljubil, da se bo z njo poročil. In ta, kateri je to obljubil, je bila moja mama. No, kasneje iz te obljube razen mene ni ničesar nastalo. Mati me je naložila očetu v breme, da ne bi bil tržiškim jezikom v napoto, kot je dejala. Ker sem po materi podedoval dolg jezik in po očetu dolg nos in velika ušesa, sem se tudi jaz učil očetove obrti.

V času pa, ko so bile uvedene otroške doklade, se je mati spomnila, da bo tak

potepuh, kot je moj oče, otroka čisto pokvaril. Zato me je zahtevala z dokladami vred nazaj. Pri slovesu mi je dal oče še kopico koristnih naukov. Nato pa sem se usedel na vlak in se odpeljal proti Gorenjski. Nestrpno sem pričakoval, da pridemo v Kranj in da zagledam tržiški vlak, ki je svojevrstno čudo. Pa me bo morda kdo vprašal, kaj je na njem posebnega! Tega ni težko opaziti. Na to že napisi sami opozarjajo. Na primer: Pazite na staklo! Res sem postal nanj pozoren. Opazil sem ga le v enem oknu, v vseh ostalih so bile deske ali pa naprave za zračenje — nič. Tudi okrog svetilke na stropu je bilo »staklo«, v staklu voda, v vodi umazanija, ki se je med vožnjo kratočasno pozibavala. Resnici na ljubo pa moram priznati, da se je sedaj tržiški hlapec že precej poboljšal, zlasti še, odkar je dobil močno konkurenco — moderen avtobus.

Spoznal sem pa tudi, da je tržiški vlak velik simulant. Dasi je bil vlak skoro prazen, je vso pot do Križ stokal: »Za hu-di-ča težko vlečem, za hu-di-ča...«. Od tod proti Tržiču navzdol pa je pokazal, kaj zmore. Z ekspresno hitrostjo

TURNIR ODOBJARJEV

V okviru tekmovanja v čast VI. kongresu KPJ je za tekmovanjem v plavanju in atletiki TVD Partizan organiziralo še tritedensko tekmovanje v odbojki, ki se ga je udeležilo 8 sind. moštev. Igrala so po sistemu vsako z vsakim, tako da je bilo vsega skupaj kar 28 tekem, ki so jih sodili in avtoritativno vodili tržiški športni delavci.

Borba med posameznimi moštvi je bila izredno izenačena, posebno med prvoplasiranimi. Šele razlika med dobljenimi in izgubljenimi seti je določila končni plasman, saj so imela tri moštva enako število točk. Končni plasman je naslednji:

1. Bomb. predilnica 12 točk, 2. TVD Partizan 12 točk, 3. Obutev 12 točk, 4. Tovarna pohišstva 8 točk, 5. Tovarna kos in srpov 6 točk, 6. Tovarna Runo 4 točke, 7. Tovarna lepenke 2 točki, 8. Tovarna Triglav 0 točk.

Kino Tržič

6. do 7. septembra: **Varujte se plavalask.** Francoski detektivski film z napetimi prizori, prepletenimi z zabavnimi zgodbicami.

10. do 11. septembra: **Poročna noč v raju.** Nemška filmska opereta o novoporočencih na poročnem potovanju v Benetke, kjer jima napravi zmešnjavo koj prvo noč vročekrvna Španka Rosita.

13. do 14. septembra: **Sunset Boulevard.** Ameriški film o tragediji filmskega umetnika ob zatonu njegove slave, ko ga je prehitel čas s svojim tehničnim napredkom.

20. do 21. septembra: **Trije mušketirji.** Ameriški barvni film o treh mušketirjih in njihovem četrtem tovarišu, vitezu d'Artagnanu po romanu francoskega romanopisca Aleksandra Dumasa st.

24. do 25. septembra: **Mr. Emanuel.** Angleški film o Judu Izaku Emanuelu, ki gre iskat iz Londona v Berlin mater nemškega begunčka, pa spozna tam grenke sadove nacizma.

27. do 28. septembra: **Težka pot.** Ameriški film o ženi industrijskega delavca in njeni brezobzirni borbi za slavo pri gledališču in bogastvo.

in peklenskim ropotom je zdrvel po bregu navzdol. Od strahu sem postal bel kot tržiško apno. »Ali se ustavimo v Tržiški Bistrici, ali pa nikoli več!« sem si mislil. No, pa smo se le ustavili, pa še kje! Takoj tam, kjer skladajo kočevska drva iz vagonov. Niti do postaje nas ni več potegnili. Če bi bil birokrat, bi bilo moje prvo dejanje v Tržiču to, da bi šel k železniški blagajni in zahteval najmanj 1 dinar povračila zaradi neizvršitve njegove naloge, to je prevoza potnikov od Kranja do Tržiča in ne sa do »Trajbaha«. Kajti na voznom listku je izrecno napisano Kranj—Tržič in ne Kranj—Trajbah.

Ker nisem birokrat, sem jo raje mahnil po dolgi prašni cesti proti mestu. »Tu je pa tista hiša, kamor hodi le malo mladine telovadit, pač pa mnogo plesat«, me je pred Telovadnim domom nekdo poučil. Jaz tega mladini ne zamerim. Kdo more od nje zahtevati, da zna poleg sambe, rumbe, raspe, bugi-vugija tudi preskakovati konja, sukati se na drogu, krogih itd.

Tisti dan je bilo silovito vroče. Zato sem sklenil, da se grem najprvo kopat.

Najboljše moštvo si je s tem osvojilo prehodni pokal, vsa sodelujoča moštva pa originalne spominske značke.

*

Prvenstveni balinarski turnir prireja Sindikalna organizacija v tovarni usjna RUNO v Tržiču v čast VI. kongresu KPJ.

Turnir se je pričel 28. avgusta t. l. ter se ga bo udeleževalo 14 tukajšnjih kolektivov s 112 tekmovalci. Tekmuje se po pravilniku o balinanju ter bo tekmovanje predvidoma končano v drugi polovici meseca septembra. Tekmuje se za prvenstvo kolektivov, najboljši posamezniki pa bodo prejeli lepe nagrade. Tekmovanje je vsak dan na igrišču v tovarni Runo in Tovarni kos in srpov.

Z ureditvijo nekaterih igrišč za balinanje se je v Tržiču ta šport močno povzdignil in je vedno več zanimanja zanj. Posebno aktiv tovarne Runo je začel s sistematičnim organiziranim delovanjem in zato mu je uspelo tudi organizirati in izvesti tekmovanje.

1. do 2. oktobra: **Hoja! Lero!** Jugoslovanski film po Gunduličevi pastirski igri »Dubravka« o zaročencih Dubravki in Miljenku ter nakanah proti njima, katere pa prepreči bog ljubezni Lero. Igra je alegorija in stavi dubrovniško republiko.

4. do 5. oktobra: **Bojeviti O' Flynn.** Ameriška filmska komedija o pustolovskem Ercu O' Flynnu, ki zaradi hčere kraljevega namestnika v usodnih letih irske zgodovine postane izdajalec. V glavni vlogi Douglas Fairbanks.

Šolske objave

Ravnateljstvo gimnazije v Tržiču poziva vse dijake-pevce, da se udeležijo pevske vaje v ponedeljek, 8. septembra ob 9. uri v gimnaziji. Udeležba je strogo obvezna!

Ravnateljstvo glasbene šole v Tržiču obvešča, da bo vpisovanje v glasbeno šolo od 5. do vključno 10. sept. 1952 v prostorih glasbene šole (Cankarjev dom, II. nadstr.), vsak dan od 8. do 12. in od 14. do 16. ure. Učenci, ki so že obiskovali glasbeno šolo, predložijo pri vpisu kontrolne knjižice, novinci rojstni list.

Pričetek pouka bo dne 15. sept. 1952.

Pridem k potoku in vidim plažo polno ljudi, v vodi pa nikogar. »Čemu pa bo Tržičanom sploh bazen, če nihče niti v največji vročini ne gre v vodo. Jim bom pa jaz pokazal, kako se plava«, si mislim in skočim... O, da bi tega ne storil! Zazdelo se mi je, da sem padel v Ledeno morje. Tisti dan se nisem mogel več ogreti, zlasti še, ker sem pri »Pecivu« pojedel sladoled za 7 din. Bolj pametno bi storil, če bi tekel ponj v Ljubljano. Pri tem bi se zopet ogrel, obenem pa prihranil 2 din.

Kdor je gledal tisti film o kralju, ki je imel 7 žena, pa je šele pri zadnji spoznal, da je tudi najboljša slaba, si je gotovo mislil: Ta je imel pa dolgo »lajtungo«. Tako je. Jaz na primer sem to dognal že takoj prvi dan, ko sem med samimi ženskami na kruh čakal. Saj veste, na tisti kruh, ki je tako bel, da se v pekariji kar tema dela. Ko sem ga pa domov prinesel in se je ohladil, je pa že po »fjolcah« dišal.

Potem me je pa mama v tisto trgovino, ki je brez napisa, po koruzno moko poslala. Pa sem mimogrede še vprašal, če so že nasuli kaj popra njihovim pod-

Gibanje prebivalstva

Rojeni v avgustu: Madjar Barbka, Tržič; Šoren Branko, Tržič; Šarabon Vinko, Bistrica; Ahačič Magdalena, Bistrica; Hočevvar Jožefa, Tržič; Aljančič Ljudmila, Kovor; Babič Dušan, Tržič; Rozman Lovrenc, Križe; Mali Marijan, Sv. Ana; Pungar Ivana, Tržič; Bodlaj Belita, Zvirče; Meglič Vanja, Tržič; Meglič Marija, Tržič; Laussegger Darko, Tržič; Bondarenko Bojan, Bistrica; Knific Janez, Sv. Ana.

Umri v avgustu: Milkovič Biserka, 2 meseca, Retnje; Golmajer Alojzij, 29 let, Zadruga; Mrak Andrej, 51 let, Bistrica; Žepič Helena, 64 let, Križe; Mali Nikolaj, 68 let, Gozd; Roblek Mihael, 79 let, Zg. Lom; Slapar Jakob, 60 let, Lom; Kaštrun Jožefa, 66 let, Tržič; Kaštrun Jera, 53 let, Sv. Neža.

Poroke v mesecu avgustu:

Dornig Jožef, orodjar, Tržič in Godnjov Margareta, uslužbenka, Tržič; Dornig Tihomir Franc, kovač, Tržič in Perko Slavka, drž. uslužbenka, Sp. Preska; Znidaršič Franc, krojač, Pristava 7 in Laussegger Stefanija, tov. delavka, Tržič; Štrukelj Franc, krojaški pomočnik, Tržič in Kolenc Elizabeta, tov. delavka, Tržič; Ahačič Jožef, absol. ing., Bistrica in Strniša Marija Irena, držav. uslužbenka, Pristava; Zadnikar Viktor, usnjarski pomočnik, Bloke in Justin Marija, tov. delavka, Tržič; Golmajer Vincenc, poljedelec, Kovor in Zupan Katarina gospodinjska pomočnica, Retnje; Meglič Jožef, posestnik, Zgornji Lom in Soklič Cecilija, tov. delavka, Spodnji Lom. Čestitamo!

Pospredovanja

železno peč (gašperček) in dimne cevi prodamo. Naslov v pisarni Turističnega društva.

Osebo, ki je v nedeljo, 24. avgusta dopoldne v kavarni zamenjala dežnik, prosim, da ga zamenja v pisarni Turističnega društva.

Rešitev črkovnice iz 1. številke Tržiškega vestnika: 1. zastavnik, 2. koprnenje, 3. stazistka, 4. kariatida, 5. skušenost, 6. dvo-krilci, 7. preiskava. — Tržiški vestnik.

Za nagrado so bili izžrebani Franc Pavčič, Oton Zazvonil in Jelka Zagarjeva.

ganam na rep. »Že«, so rekli. Pa sem dognal, da še vedno pokvarjeno koruzno moko prodajajo in sem jo zato raje tja, kjer je napis »Preskrba« nasproti Narodne banke mahnil. Tam so pa prodajali le stare hlače, čevlje, ure itd. Ni mi bilo jasno, ali je to »Preskrbljena komisija« ali »Komisijska preskrba«. Po dolgem tekanju in iskanju sem končno le dobil to, kar sem iskal: v mesnici solato in češplje, v trgovini vino, v mlekarni salamo in v kavarni cigarete.

Tako sem spoznal, da se moram v Tržiču še marsičesa naučiti. Zato bom pretaknil ves Tržič, poslušal staro in mlado in če še česa potem ne bom razumel, bom pa tebe, dragi bralec, povprašal.

*

Odbornike SKUD »Ivan Cankar« čaka vendarle še ena seja, ki pa jo bodo opravili lahko kar stoje — na trgu pred Basteljnem. Dnevni red bi obsegal samo dve točki: 1. sklep, da odstranijo svojo napisno tablo, 2. izvršitev sklepa. Izvršitev sklepa je važna zlasti zato, ker je ta napisna tabla zadnja ovira, da pro-čelje poslopja, v katerem je imel SKUD svoje prostore, še ni prenovljeno.